

[Hørluf Rasmussen.]

dokumentation, men jeg tror, man skal erindre sig, at Danmark er forpligtet ifølge NATO-pagten, og man kan ikke se bort fra, at de stadige vesttyske grænsekrav kan blive fulgt op af væbnet angreb, og fra første dag og fra første skud er Danmark med.

Der er talt meget om den demokratiske udvikling i Vesttyskland, og jeg erkender også, at der er en udvikling i gang, som vi kan hilse med glæde. Men når man ser på disse processer, som afslører, at der er en vilje til at gøre op med fortiden, må man jo ikke underkende eller se bort fra, at brede kredse i Vesttyskland arbejder på at modarbejde den afspænding, som kan skimtes i forholdet mellem USA og Sovjetunionen, og som formentlig også er Danmarks interesse.

Jeg har gerne villet fremføre disse ting, fordi jeg synes, at også Danmark må lade sin røst høre og eventuelt protestere på rette sted over disse stadig gentagne grænsekrav fra vesttysk side.

Som afslutning vil jeg nævne et par problemer, der er opstået, problemer, som måske er af mere personlig art, men som jeg ikke skal trætte det høje ting med alt for længe, fordi jeg synes, at de i forhold til det andet problem, jeg har rejst, betyder så lidt. Jeg vil gerne understrege, at det måske vil være en skuffelse for mange, at jeg ikke agter at proklamere nye partidannelser. Jeg synes, der er rigeligt med partier; man kan næsten sige, at der er noget for enhver smag — også for den dårlige smag — og jeg har intet ønske om at gøre forvirringen større blandt vælgerne, end den er i forvejen. Det vil altså ikke være muligt ved min bistand at få anmeldte partier til det kommende folketingsvalg, hvorved naturligvis et trælsomt og måske håbløst arbejde ved indsamling af underskrifter undgås. Personlig ser jeg med bekymring på den opdeling af stemmer, som i værste fald kan komme til at betyde, at den kommende folketingssamling bliver præget af ustabilitet og umage politiske ægteskaber til skade for de mindre velstillede i samfundet og for flertallet af væl-

gerne; jeg vil altså ikke medvirke til nye partidannelser.

Hvad angår min skilsmisse med SF, er den en realitet; men den er foregået på regulær vis med forudgående næsten lovbefalet mægling, og jeg har ikke meget at føje til den erklæring, som jeg i går udsendte til offentligheden. Jeg synes, den er helt klar, hvis man giver sig tid til at læse den igen. Erklæringen står naturligvis for min egen regning og er altså et udtryk for min egen bedømmelse af det hændelsesforløb, som førte til skilsmissen. Kun fremtiden vil vise, om jeg fik ret i min bedømmelse. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har en anden opfattelse, og den må han have, men jeg tror, jeg får ret.

Jeg vil gerne til slut, for at der overhovedet ingen tvivl skal være, understrege, at fra mange sider er der gjort anstændige og også uanstændige forsøg på at gøre det, som er sket her, til en personlig strid, et opgør mellem visse personer. Det vil jeg gerne afvise så kraftigt, det er mig muligt. Det er ikke et spørgsmål om personer. Der er blevet nævnt personer som eksponenter for visse retninger, men det er retningerne, det drejer sig om.

Vagn Bro: Jeg har nøje over tænkt, om det var rimeligt, at jeg optog tiden, selv om det kun bliver for ganske få minutter, men jeg synes, at selv om jeg ikke er det medlem i tinget, der har den største anciennitet, idet jeg i et par valgperioder ikke har været herinde, så er jeg det sidste folketingsmedlem, som har været i denne sal fra den 26. april 1920. Jeg havde for øvrigt — hvilket jo også er udtryk for den udvikling, der senere er sket — dengang ikke valget; jeg var det sidste medlem, som blev valgt ind som 26-årig, medens valgets alderen var 30.

Meget er sket siden da på godt og mindre godt, og nogen vurdering af hele den periode har jeg selvsagt ikke tænkt mig at give nu, da stillingerne til det kommende valg indtages. Jeg vil dog på en måde som et svar